

اته‌نیایی

نهبوونی پێوه‌ندییه کۆمه‌لایه‌تییه‌کان و ته‌نیایی، وزه و توانای له‌بیرمانی مرۆف لاواز ده‌کهن (زه‌ینکۆیری په‌رپێده‌ده‌ن).

مرۆف بوونه‌هریکی کۆمه‌لایه‌تییه و پێوستیه‌کی سرووشتییه، که ئه‌ندامی کۆمه‌لگه یان کۆمه‌له‌یه‌ک بێ. گرینگبون و به‌ بایه‌خبوونی مرۆف بۆ مرۆفه‌کانی ده‌وربه‌ری پرسیکی پر بایه‌خه. ئیمه پێوستمان به‌ یه‌ککه، که له‌ سه‌ر بایه‌ته گرینگه‌کان قسه‌ی بۆ بکه‌ین. رهنگه مرۆف دۆستی زۆری هه‌ین، به‌لام هه‌ست به‌ ته‌نیایی بکات. هه‌ستی ته‌نیایی، رهنگه کورتماوه یان درێژخایه‌ن بێ. رهنگه مرۆفه لاو و هه‌روه‌ها به‌سالداجوو مکانیش له‌ چنگی ته‌نیاییدا بنائێن. نه‌گه‌رچی ته‌نیایی دیاره‌یه‌کی گه‌شتیه، به‌لام قسه‌کردن له‌ سه‌ر نه‌و بایه‌ته کاریکی ئاسان نییه.

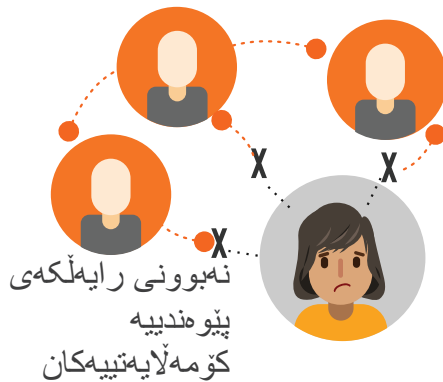
په‌رانی هه‌ودا‌کانی بیرتێژی و ده‌ره‌که‌وتنی زه‌ینکۆیری

بیرتێژی و له‌سه‌ر هه‌ستبوونی زه‌ین، له‌ نهبوونی پێوه‌ندییه کۆمه‌لایه‌تییه‌کاندا خه‌راتر و به‌ په‌له‌تر له‌ دۆخی ئاسایی لاواز ده‌ین. مه‌زنده ده‌کریت، که ته‌نیایی تووشبوون به‌ نه‌خۆشی له‌بیرچوونه‌وه زیاتر بکات. قسه‌کردن و گۆرینه‌وه‌ی بیرورا و هه‌روه‌ها پێوه‌ندییه کۆمه‌لایه‌تییه‌کان له‌ ئاستیکی مامناوه‌ندییدا بۆ مرۆف به‌ سوودن. ئه‌وان، سه‌لامه‌تی مێشک په‌رپێده‌ده‌ن، توانای له‌بیرمانی مرۆف و بیرتێژی و هه‌روه‌ها کۆکردنه‌وه‌ی وشیارێ زیاتر ده‌کهن.

رهنگه ئه‌و فاکته‌رانه‌ی خواره‌وه سه‌رچاوه و ما‌که‌ی ته‌نیایی بن

قوناخی تازه‌ی ژیان

نهبوونی رایه‌لکه‌ی پێوه‌ندییه کۆمه‌لایه‌تییه‌کان

خه‌مۆکی، دلقه‌بزی (دلته‌نگی) و کێشه و دژوارییه‌کانی خویندن

نهبوونی متمانه و باوه‌ر

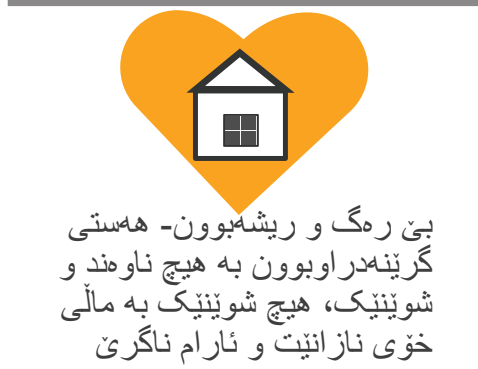
کارتیکه‌ری په‌راویزه‌خزان، هه‌لاواردن و کرده‌وه راسیسته‌تییه‌کان

ناو‌می‌دی و بێ

تایه‌تمه‌ندییه سرووشتی و که‌سییه‌کان (شه‌رمی، هه‌ستیاری)

بێ ره‌گ و ریشه‌بوون- هه‌ستی گرینه‌دراو بوون به‌ هیچ ناوهند و شوینیک، هیچ شوینیک به‌ مالی خۆی نازانیت و ئارام ناگرێ

لاوازیبوونی ئاستی زمان زانین

نه‌گه‌ر هه‌ست به‌ ته‌نیایی ده‌که‌یت و خوازیاریت له‌ گه‌ل که‌سێدا قسه‌ بکه‌ی، پێوه‌ندی به‌ ژماره‌ی ته‌له‌فونیک بگه‌ره، که تایه‌ت به‌ قه‌یرانه‌کانه و پانتایی و لات داده‌پوشی. ئه‌و خزمه‌تگوزارییه به‌خۆراییه (پاره‌ی ناوێ) و نرخه‌ی به‌کاره‌ینانی ته‌له‌فون به‌ گویره‌ی شیرکه‌ته‌کانه

نه‌گه‌ر له‌ بارودۆخیکی دژوار و کوتوپردای، پێوه‌ندی به‌ژماره‌ ته‌له‌فونیک (112) بکه، که تایه‌ت به‌ کاتی قه‌یران و ته‌نگانه‌یه

نه‌گه‌ر خوازیاری په‌یداکردنی دۆست و هاوڕییت، پێوه‌ندی به‌ خاچی سوور فینله‌ند و به‌شی رایه‌لکه‌ی دۆستایه‌تی بکه، که لینکه‌ی ئه‌مه‌یه

